

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א"!

גליון ל"ח: – ח חשון – ח שבט – ח אייר – ח אב

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פדי שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי יגיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שא – באיזה כלים מותר לצאת בשבת ואיזה מהם
אסורים

טו. קיטע שאינו יכול לילך כלל על שוקיו אלא יושב על
כסא וכשנעקר ממקומו נסמך על ידיו ועל שוקיו
ונדחה לפניו ועושה סמוכות של עור או עץ לראשי
שוקיו או רגליו התלויים וכשהוא נשען על ידיו ועוקר
עצמו נשען גם על רגליו קצת אין יוצאים בהם בשבת
דאידי דתלויים ולא מנחי אארעא זמנין דמשתלפי
אבל בכסא וספסלים הקטנים שבידיו מותר לצאת.
קטע בשתי רגליו ומהלך על שוקיו ועל ארכבותיו
ועושה סמוכות של עור לשוקיו יוצא בהם בשבת.
הגה: וכן מותר לצאת במגעל של עץ שהרגל נכנס בו
וליכא למיחש שיפול (רזינו ירוסס חלק ה') וכן בפנטני"ש
דמשתלפי במהרה וממילא (רשנ"א סימן תר"ז) ויש
מחמירים ואוסרים (אגור) ולא ילך אדם יחף בשבת במקום
שאינן דרך לילך יחף ולא יצא אדם בשבת כמו שהוא יוצא
בחול בלתי דבר אחר שיזכור על ידו שהוא שבת ולא יבא
לחללו (כל ז):

יז. חיגר שאינו יכול לילך בלא מקל מותר לילך בו אפילו
אינו קשור בו אבל אם אפשר לו לילך זולתו ואינו
נוטלו אלא להחזיק עצמו אסור (וחולה שעמד מחליו
דינו כחיגר):

יח. סומא אסור לו לצאת במקל:

יט. מי שהוא אסור וכבלים (פירוש כעין טבעות גדולים
שסוגרים בהם הרגלים) ברגליו מותר לצאת בהם:

כ. אין יוצאים באנקטמין והוא כמין חמור שעושים
הליצנים ונראה כרוכב עליו והוא נושא והולך ברגליו

ולא בקשרים והם עצים גבוהים שיש בהם מושב לכף
הרגל והולכים בהם בטיט ולא בפרמי והם כמין צורת
פרצוף שנותנים על הפנים להפחיד התינוקות:

כא. אין יוצאים בתיבה וקופה ומחצלת אבל יוצאים בשק
ויריעה וחמילה (פירוש בגדים גסים):

כב. יוצאים במוך וספוג שעל המכה לפי שהם מרפאים
הילכך הוי כמו תכשיט וכן בקליפת שום ובצל או
באספלנית ומלוגמא ורטיה שעליה ואם נפלו מעליה
לא יחזירנה וכל שכן שלא יתנם בתחלה אבל אסור
לכרוך חוט או משיחה על המכה לצאת בו דכיון
שאינם מרפאים הוו משוי אבל באגוד שכורך על
הרטיה שלא תפול מעליו יכול לילך בו וקושרו
ומתירו:

כג. הבנים יוצאים בזגין (פירוש כמין פעמונים קטנים)
הארוגים להם בכסותם אבל אם אינם ארוגים לא.
הגה: ולא מהני הא דמחובר לכסות רק בדבר שדרכו
להיות מחובר שם אבל אם חיבר שם דבר שאין דרכו בכך
אסור (הגהות מיימוני פרק י"ט וזית יוסף גסס משנת רשנ"א
ומרדכי פרק זמה אשה). ואותן עגולים ירוקים שגזרה
המלכות שכל יהודי ישא אחד מהן בכסותו מותר לצאת
בהן אפילו אינו תפור בכסותו רק מחובר שם קצת (אור
זרוע). וכן מותר לצאת במטפחת שמקנחין בו האף שקורין
פצולי"ט אם מחובר לכסות והא דמותר לצאת בזגין
הארוגין דוקא שאין בהם עינבל ואין משמיעין קול (הגהות
אלפסי סוף פרק זמה אשה):

כד. יוצאים במיני עשבים שקושרים אותם בקשרים ותולין
אותם לרפואה:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון לח]